

SENTÈNCIA de 30 de juny de 2004

Contracte d'assegurança: determinació de l'abast de l'assegurança per malaltia.- Costes: criteris per a la seva imposició.- Càrrega de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. Rui Abreu F.M. va formular demanda, de data 7-11-2002, contra la mercantil INVERSIONS CATOC, S.A., en virtut de la qual demanava, amb base a l'existència d'un contracte d'assegurança per malaltia, que es condemnés a la defenent al pagament de 1.208, 64 €, amb més els interessos legals des de la data de la demanda i la imposició de les costes processals.

La mercantil defenent va contestar a la demanda, en data 21-11-2002, i va al·legar excepció de manca de legitimació passiva, tota vegada que només era la delegada de l'Asseguradora Cosalud S.A. i, subsidiàriament, manca de cobertura, perquè no s'havia acreditat que conegués la patologia prèvia de l'agent i, més subsidiàriament, que no es provava el temps de convalescència. Consegüentment, demanava el rebuig de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, en data 20-11-2003, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX: Desestimar l'excepció de manca de legitimació passiva interposada per la societat "INVERSIONS CATOC, S.A." en el marc de la demanda formulada en data 7 de novembre del 2002 pel Sr. Rui Abreu F.M., representat per la procuradora Sra. Marie-France Cuberes Call; desestimar la demanda i per tant absoldre de les pretensions de l'adversa la societat "INVERSIONS CATOC, S.A", to i condemnant l'agent a l'abonament de les costes judicials de l'adversa en el termes del darrer Considerant".

III.- Ambdues parts litigants han formulat recurs d'apel·lació contra la sentència d'instància. Així, la part

agent va presentar llur escrit de conclusions en data 9-3-2004 i la part defenent en data 8-3-2004, on pels arguments continguts en els mateixos sol·licitaven la revocació de la sentència. També consta a les actuacions que ambdues parts van demanar que es desestimessin els recursos d'apel·lació interposats de contrari en els seus respectius escrits de contesta a les conclusions de data 2-4-2004 (part defenent) i 6-4-2004 (part agent).

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La resolució d'ambdós recursos d'apel·lació exigeix posar de manifest que la part defenent només centra l'abast del seu recurs en impugnar l'extrem de la sentència d'instància, segons el qual s'exclou per l'honorable Batlle les honoraris de lletrat i procurador de les costes processals i demana que aquests restin inclosos. Per el contrari, la part agent centra el seu recurs d'apel·lació en què la sentència ha valorat inadequadament la prova practicada i que cal revocar la resolució d'instància i donar lloc a la demanda. Per consegüent, s'escau, en primer terme, analitzar el recurs de la part agent, tota vegada que si triomfés esdevindria innecessari examinar el recurs de la part defenent sobre les costes. Mentre que si el recurs de l'agent es refusa, caldrà aleshores analitzar la viabilitat o no de la pretensió de la part defenent, quant a la impugnació de l'extrem de la sentència que exclou els honoraris de Lletrat i procurador de les costes processals. D'aquesta forma, la sentència guanyarà en claredat expositiva i donarà compliment al deure de congruència i de motivació que exigeix l'ordenament jurídic andorrà i la seva Carta Magna (arts. 10 i 86 C.A.).

II.- Si comencem l'examen pel recurs d'apel·lació interposat per l'agent, aquest justifica el mateix en què, al seu parer, la interpretació de la prova realitzada és incorrecta, atès que a la pòlissa familiar s'eximia a l'asseguradora d'indemnitzar, però després es va fer una proposta individual que fou acceptada, sense cap exclusió, per l'asseguradora, com resulta de la carta del Sr. B. Afegeix que en la contesta a la demanda s'admet que el Sr. B., com a corredor d'assegurances, actua per compte de diferents companyies i que els seus possibles errors no són imputables a l'agent sinó a la Companyia.

L'anàlisi dels fets no controvertits i de la prova practicada a les actuacions acredita que la pòlissa d'assegurança no donava cobertura a les malalties existents abans d'iniciar-se l'assegurança, d'acord amb el punt 7 del

clausulat general. La discrepància rau en què, a judici del recurrent, existia un pacte en contrari segons el qual en aquest cas s'admetia la patologia cardíaca prèvia de l'assegurat, mentre que la Companyia ho nega. Si, establerta la divergència en aquest punt, s'examina la prova practicada s'ha d'indicar que la malaltia per la qual es reclama va tenir lloc en data 21-2-2002 i que, com va posar en relleu el jutge a quo, no es pot tenir per acreditat aquest pacte en contrari. En efecte, la carta que envia el Sr. B. a l'Asseguradora és de data 15-4-2002; és a dir, un any més tard del sinistre assegurat i, una vegada, ha estat refusada la cobertura per l'asseguradora. En segon terme, en l'esmentada carta es diu que es va fer una nova pòlissa que cobria a l'agent sense cap mena d'exclusió. I respecte d'aquest punt, si s'examina la declaració del Sr. B. (foli 48) s'extreu que la carta es va fer arribar quan ja s'havia refusat el sinistre i que la informació sobre la malaltia prèvia del Sr. F. es va fer no en forma escrita sinó verbalment i que es va acceptar la nova proposta. Malgrat aquestes asseveracions, el cert és que la càrrega de la prova d'aquesta modificació de la pòlissa no resta provada i, per consegüent, ha de perjudicar a la part a qui li correspon provar els fets constitutius que no és altra que la part agent.

Aleshores, la manca de prova de la modificació de la pòlissa no pot perjudicar a la Companyia d'assegurances, tota vegada que no consta a les actuacions l'esmentada modificació i l'ampliació de cobertura a una malaltia anterior, sense que el fet que el Corredor d'assegurances indiqui que va informar de forma verbal i que es va acceptar sigui suficient per estimar la demanda, ja que en la contesta a la mateixa i en les conclusions aquests fets es neguen, i del qüestionari de salut que va acompanyar l'agent resulta que no es feia constar l'existència de cap malaltia (cfr. foli 12). En definitiva, s'ha d'entendre que l'agent no ha provat que modifiqués la pòlissa en el sentit assenyalat i, per tant, s'escau rebutjar el seu recurs d'apel·lació.

III.- El recurs d'apel·lació de la part defenent es destina a combatre l'exclusió de les costes processals de les partides relatives als honoraris d'advocat i de procurador. En aquest sentit, el recurs de la part agent ha de triomfar, tota vegada que si bé és cert que els honoraris d'advocat poden formar part de les despeses generals del sector contenciós de les companyies d'assegurances, no ho és menys que la part defenent s'ha vist involucrada en un procediment contenciós civil i ha hagut de sufragar despeses per l'activitat d'aquests professionals. Per consegüent, si que ostenta el dret a rescabalar-se d'aquestes despeses en virtut del principi de l'venciment objectiu que es conté en el Codi 7,5,1,5.

Nogensmenys el que s'ha afirmat, que suposa la revocació d'aquest extrem de la sentència d'instància, aquesta Sala ha establert que en aquells casos on la part que té dret a les costes processals esdevé una empresa que gaudeix d'un servei jurídic intern i en atenció també a la quantia del procés, en ares d'evitar l'enriquiment injust de la part que ha vençut el litigi, l'import de les costes processals es pot limitar quantitativament d'ofici per part del Tribunal. En aquest cas, tractant-se d'una reclamació entorn als 1.200 €, aquesta Sala estableix la quantia màxima per costes processals en l'import de 400€, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

IV.- La desestimació del recurs d'apel·lació de la part agent justifica que li siguin imposades les costes d'aquesta alçada, mentre que l'èxit parcial del recurs de la part defenent fa que no sigui necessària la imposició de les costes processals en relació al seu recurs d'apel·lació (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Rui Abreu F.M. i ESTIMAR EN PART el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal de INVERSIONS CATOC, S.A contra la sentència, de data 20-11-2003, dictada per l'Honorable Batlle i procedeix revocar la seva part dispositiva únicament en el sentit d'establir que la imposició de les costes processals de primera instància a la part defenent inclou els honoraris d'advocat i procurador, però s'han de limitar quantitativament les costes a l'import de 400 €, mantenint la resta de pronunciaments de la resolució d'instància. S'escau imposar a la part agent les costes derivades del refús del seu recurs d'apel·lació i no procedeix imposar costes d'aquesta alçada respecte del recurs d'apel·lació de la part defenent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-